

na návštěvě ve srubu

Bungalov pro radost

Postavit si dům doprostřed lesa bez velkých stavebních omezení je unikátní příležitost. Petr a Jana jezdili do nejbližšího lesa od svého bydliště původně jen na houby a na procházky se psy. Až osudem a okolnostmi byli prý dovedeni k nejlepšímu rozhodnutí, které si teď pochvalují.

Rozhodli jsme se naprostou náhodou. Nejdříve jsme hledali stavební pozemek někde u vody a v krásném borovicovém lese jsme jen okukovali, co za domy tady stojí, a nenapadlo nás, že tu jednou budeme také stavět. A když k tomu došlo, neměli jsme ještě úplnou představu, že si postavíme zrovna srub. Z architektonického hlediska v této tradiční rekreační lokalitě najdete téměř cokoli, je to dáno její historií – od vil z třicátých let, přes chaty ze šedesátých let, po rozmanité sruby z let posledních, až po pozoruhodnou stavbu s jihočeskou bránou kousek od nás, stejně jako nevkusné moderní stavby nebo dva polozámky ve východoevropském stylu. Snese se tady leccos, my jsme ale chtěli postavit dům, který les nebude **neurážet**. Váhali jsme mezi srubem a roubenkou, která se však do roviny ve středních Čechách moc nehodí, podle nás patří víc do horských oblastí. Nemuseli jsme uvažovat o domě pro rodinu s velkou užitnou plochou, a tak srubový bungalov nám vyšel jako logická volba, a možná i srdeční. Řekli jsme si, že si postavíme srub pro radost.

SRUBOVÝ BUNGALOV NEJMÍCE ODPOVÍDÁ
SVÝM SEVERSKÝM VZORŮM. U NÁS SE
STAVÍ VĚTŠINOU SRUBY PATROVÉ, ABY
V NICH POKOHLNĚ MOHLA BYDLET RODINA

na návštěvě ve srubu

teoretická příprava

Začali jsme shánět informace – pročítali jsme také váš časopis sruby&roubenky. V rozhodnutí nás nakonec utvrdil i stavitel Pavel Haniš, jehož firma sídlí nedaleko odtud. Navštívili jsme jeho stavbu a po prvním osobním setkání nám bylo jasné, že si porozumíme a že náš nový dům opravdu srubem bude. Doporučil nám projektanta Daniela Vlčka, který nám naslouchal a pochopil naše představy, které jsme si vytvořili bez velkých znalostí o technologii výstavby srubů, o vazbě a délce trámů, výšce stěn a dalších proporcích domu. Přispěl několika zcela zásadními a skvělými nápady, sám si je pochvaloval a vyjádřil se, že takto o srubu zatím nepřemýšlel. Týkaly se především struktury bungalovu, protože většina zákazníků staví patrové sruby, které potřebují celé zabydlet. To však nejsou tradiční proporce srubu, původní severské sruby byly převážně přízemními bungalovy. Začal našemu domu říkat lovecká chata, i když v závěru tady žádné paroží nemáme, protože vybíjení zvířat neholdujeme a přírodu naopak chráníme.

Výzvou, jak to celé udělat, byly pro projektanta naše jasné požadavky zastřešené verandy do L, prosklení ve štítu a polozavřeného podkroví s horní teráskou a galerií, které vypadá jako naprosto neužitečná nízká prostora, ale získali jsme v něm místo pro provizorní spaní, a do výšky otevřená obytná místnost působí také velmi příznivým dojmem. Projekt jsme si ujasňovali během několika návštěv u pana Vlčka, kde jsme viděli srub „naživo“, na kterém nás upozorňoval, co nebude fungovat, na co si musíme dát pozor, co se u něj nepovedlo. Na vlastní stavbě se poučil, stejně jako tesaři, kteří začínali se stavbami z masivního dřeva před patnácti i více roky, teď mají také více zkušeností.

když srub, tak echtovní

Se základovou deskou jsme začali v létě roku 2012, v zimě stál náš srub už ve výrobní hale v Černilově, v únoru ho tady začali montovat a za dva měsíce byla hrubá stavba poskládaná. Pak přijela druhá parta, která dokončila stavbu na klíč a předala nám ji v prosinci 2013. Se všemi, kdo se na stavbě vystřídali, byla vynikající spolupráce.

Srub jsme si přáli echtovní, a aby echtovně také vypadal. Proto nám stavitel Pavel Haniš doporučil šířku kuláčů mezi 30 a 40 cm, které mají i lepší konstrukční a izolační vlastnosti. Nahrubo jsou obroušené, zvenku natřené hodně světlou lazurou a uvnitř přírodním voskem.

1, 2 SRUB ZE ŠIROKÝCH KULATIN JE ZVENKU NAHRUBO OBROUŠEN A NATŘEN SVĚTLOU LAZUROU, MAJITELÉ DÁVAJÍ PŘEDNOST PŘÍROZENÉMU VZHLEDU DŘEVA. TMAVŠÍ OKNA A DVEŘE BUDOU ČASEM S KMENY PERFEKTNĚ LADIT, AŽ DŘEVO STÁŘÍM ZÍSKÁ MEDOVOU BARVU

3, 4 PROSTORNÁ VERANDA DO L, DOSTATEČNĚ CHRÁNĚNÁ PŘESAHEM STŘECHY, PROPOJUJE DŮM S OKOLNÍM LESEM. BYLA JEDNÍM Z HLAVNÍCH POŽADAVKŮ STAVEBNÍKŮ

3

4

5

na návštěvě ve srubu

Viděli jsme i krásné, dokonale nalakované a vyspárované sruby, které ale vypadaly nějak umělohmotně, neměli jsme pocit, že bychom v takovém domě chtěli žít. Mezi kulatinami je ovčí vlna a izolační pásy, tak doufáme, že si dřevo dobře sedne. Uvidíme, jak bude stavba pracovat, ale nemáme moc v úmyslu do ní dál zasahovat, pokud to nebude nutné. Zatím za první rok stěny klesly přibližně o patnáct centimetrů a určitě ještě klesají. O údržbu se nám stará stále pan Haniš. Sice jsem se zprvu snažil rektifikační šrouby sám povolit, ale u jednoho se mi to nepodařilo a firma musela přijet. Chalupáři jsme na baterky.

interiér srub neurazí

Známi byli překvapeni, jak rychle se nám podařilo srub vybavit a zabydlet. Pomohl nám internet. Původně jsme hledali srubový nábytek a srubová světlá a možná bychom i tento styl zvolili, ale zdálo se nám, že nábytek je příliš těžký, svým způsobem neotesaný a v malém prostoru zabere moc místa. Zvolili jsme proto typ masivního roubenkového nábytku. Vzhled interiéru poznamenal také náš eklektický přístup k jeho zařizování. Tak se sem dostal indonéský nábytek – staré teakové koryto, které se skleněnou deskou tvoří originální konferenční stůl o váze snad 150 kg, tři teakové skládací stoly, které pasují do sebe, nebo letitý teakový kořen, samorost, pro nějž jsme neměli zprvu místo, ale našel je vedle dveří na terasu, která se tak akorát dají otevřít. Člověk musí risknout, jestli si vše vedle sebe účelně a vkusně sedne. Největší starost jsme měli, aby se nám dřevěné barvy vzájemně netloukly. Dřevěnou podlahu nám sice Pavel Haniš rozmluvil vzhledem k tomu, že tady s námi pobývají velcí psi, ale naopak pochválil nápad položit v celém domě dlažbu s imitací starého drásaného dřeva. Snad jsme se příliš velké urážky srubu nedopustili.

Pod podlahou máme rozvedený elektrický přímotop. Dům je rovnoměrně vytápěný velkou plochou, pro menší pokoje to pohodlně stačí, ale ve velké místnosti zatápíme ještě v kachlových kamnech, ze kterých jde dostatek tepla také na galerii. Jejich součástí je tál na vaření a dvě trouby, kde se výborně upeče maso, a místo na ležení. Klapkou nastavíme, jestli teplo má jít k pečicím troubám, nebo pod postel, a je asi jasné, kdo jsme s manželkou bojovali o jakou část kamen – jestli o větší na vaření, nebo na ležení. Pro kamna jsme měli dost omezený prostor, se kterým si museli architekt a stavitel poradit, stejně jako s problémem, kudy vést komín.

Dalším kompromisem, o kterém už ale stavební firma nechtěla nic slyšet, bylo vyřešení přístupu na galerii. Schodiště by nám v hlavní místnosti zabralo hodně místa, proto do provizorní horní ložnice vede z chodby žebřík. Stoupá se po něm

1 PROSKLENÍ VE ŠTÍTU A DO VÝŠKY OTEVŘENÝ PROSTOR OBYTNOU MÍSTNOST OPTICKY ZVĚTŠUJÍ, PROSVĚTLUJÍ A PROVZDUŠŇUJÍ

2, 3 ZA HORNÍ TERASOU A GALERIÍ SE SKRÝVÁ NÍZKÁ PODKROVNÍ LOŽNICE PRO NÁVŠTĚVY. PŘÍSTUPNÁ JE PO ŽEBŘÍKU

4 KUCHYNĚ A OBYTNÁ ČÁST HLAVNÍ MÍSTNOSTI JSOU BAREVNĚ ROZDĚLENÉ. PROSTOR PRO PŘÍPRAVU A KONZUMACI JÍDLA JE VE SVĚTLEJŠÍM PŘÍPRAVĚ, ZATÍMCO MÍSTO PRO ODPOČINEK JE VYPLNĚNÉ TMAVŠÍMI KUSY NÁBYTKU. SVÍTIDLA JSOU IMITACÍ MOSAZI

5 KLASICKÁ KACHLOVÁ KAMNA MAJÍ MÍSTO NA VAŘENÍ I PRO PŘÍJEMNÝ ODPOČINEK

na návštěvě ve srubu

a obnovili, ale není to příkaz a my kácet nechceme. Parcelu jsme dostali už se složeným starým dřevem, pár stromů jsme museli porazit kvůli stavbě, takže na topení používáme vlastní dřevo z dřevníku. Je tady studna s minerální vodou a máme svou čističku.

Zatím jsme nemohli strávit ve srubu celý týden, ale spí se tady báječně. Ačkoli žijeme na vesnici, vnímáme tu nepoměrně větší klid a lepší lesní vzduch. Přes stromy není vidět k sousedům, ke každému plotu máme dvacet až třicet metrů, takže si připadáme jako na samotě. Ale samota to není, což nám vyhovuje. Stavbu jsme přizpůsobili také naší mamince, která les miluje a ráda sbírá houby, je však méně pohyblivá a těžko se někam dostane. Chtěli jsme jí pobyt v lese dopřát, tak jsme jí zařídili co nejhezčí pokojík a je tady šťastná. A nakonec – je to dobré místo i pro naše dva psy, které jsme si vzali z útulku.

Připravila Helena Petáková

Foto Martin Zeman

celkem pohodlně, dá se mírně podrazit a proti pohybu je zajištěn řetězem. Vymysleli a vyrobili to truhláři, od nichž máme vybavení kuchyně. Vyříznutý otvor na galerii se může zaklopit.

šťěstí přeje připraveným

Hlavně jsme chtěli mít vlastní vodu, vlastní kamna a vlastní dřevo – pro případ, že nastanou ty blackouty, až civilizace začne upadat. Všechno se nám splnilo. Zacházení ze strany územního plánu s touto lokalitou je ale poměrně zodpovědné, aby les nezmizel pod náporém staveb. Prodávaná parcela musí mít minimální rozlohu 2800 m² a z lesního fondu se může vyjmout a vykácet pouze polovina. Borovicový les je starý sto dvacet let, takže nám bylo řečeno, že z hlediska lesních hospodářů je ideální, abychom postupně stromy vykáceli

Technické parametry:

SPODNÍ STAVBA: betonová základová deska

STAVEBNÍ SYSTÉM: srubová konstrukce masiv o průměru

350 – 400 mm

KROV: dřevěný – smrk

STŘEŠNÍ KRYTINA: betonová taška Bramac

VSTUPNÍ DVEŘE: dřevěné

OKNA: dřevěná eurookna, profil 78 mm

ZASKLENÍ: izolační trojsklo

PODLAHY: dlažba

TOPENÍ: podlahové topení, kachlová kamna

POZEMEK:

ZASTAVĚNÁ PLOCHA: 149 m²

OBYTNÁ PLOCHA: 88 m² + 44 m² terasy

REALIZACE: Srubové domy Haniš s.r.o., www.srubovedomy.cz

1, 2 LOŽNICE A POKOJ PRO MAMINKU JSOU VYBAVENÉ MASIVNÍM
SMRKOVÝM NÁBYTKEM

3 V KOUPELNĚ JE PAMATOVÁNO NA BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP DO VANY
I SPRCHOVÉHO KOUTU

